

קובץ השם

קרית תל אבי
איננה רק חאנקות

סטירת הלחי הראשונה
של ג'ראלד פורד

אין זו המערכה האחרונה
בקפריסין



שלוש מבני קפריסין הפכו פליטים

מקור: מן הארץ

28

1974

20 באוגוסט
ב אלול השליד

חמור: 1.50 ל"י



יעקב זילבר

על
הפרק

הסכמים שכאלה

למלחמת שמונת הימים בקפריסין, כפי שכינתה בליונו וקודם — בוראי דמיון לא מועט לה עם המלחמה שהתנהלה לאחרונה במזרח התיכון, וגם השלכות ולקחים לה בשבילנו. לכן יש לסתור, ולא מטעמים תופאניים בלבד, דעות בציבור כאילו המלחמה בקפריסין אינה מעניינת.

כח האלופים תאבי הסיפוח באחונה נכשלה אפילו בחזקת, הודגל האחד שותימרה להרים: דגל העליזות הצבאית. משותבת לה כי משטת את הרגל, וחזירת את השלטון לידי ממשלת אורחים. ממשלה זו צירפה אמנם אישים ליבראליים לקאבינט ושיקמה חירות-יסוד דמוקרטיות, אבל גרעין שמרני מובהק: "הציון (סמל הכת הצבאית) פרוח עמו, אבל הניצים בשארים", כתב אפילו העיתון הצנזורי "אתינאיק". קאראמאגליס חידש את חזקת משנת 1952, אך שיתופי אינם מלהיבים: גוסס לה סעיפים מחוקי פאפאדו-סולוס — המבטיחים הגנת על הון חור ומחירים לשלטון, מאריך גיסא, תפרט סוריות התחכבות ואין פליאה בהמשכיות: הרי שר-התגנה החדש, צברוף, חתר במשך כל השנים ל"גישור" בין הכות הצבאית ובין השמרנות הימנית; שר-הפנים, טסאטוס, הוא אחד התעשיינים היוונים הגדולים ביותר...

הרבה היה תלוי בשמאל, רב הכוח וההחלטה בעבר: אם ינהל את המערכת בתוכנה ובתחליתיו גם יחד, בוראי יוכל ללכד כוח גדול ומשפיע לקראת הבחירות הכלליות אשר, למי הבטחת קאראמאגליס, חשיבותה עוד לפני סוף השנה. לחמוני פועלי יוון, לשמאל, זה שלוחות מיטב ברכותיו.

כל דמוקרט יכול אך לברך על הפלת הדיקטטורה. שלטון רדנות זה נשבר, כמו כמעט כל קדמי באשר הם שם, בהתפתחות צבאית, הכר חולץ אל המבוע עד אשר נשבר" אומר טחנם-עמים. חכה הלכה אל התקשנות עד שנשברה, שוב נתגלה הקשר הפנימי בין דיקטטורה צבאית לתקשנות — למרות, "התרח" החדשה אודות דיקטטורות צבאיות טרונריביות-כביכול.

אך כל נשלח את עצמנו: את המכה הסופית נתן לה... האימפריא-ליום האמריקאי, שר-החץ היווני החדש, מאחור, אישר לפני עתו-נאים, בחיור רב-משמעות: "הרי קיסנינג' הדיע עליה מראש..."

הקולונלים הצליחו עוד להטיל את מקאריס חבלתי-מודעה, אבל על-מנת להקים בקפריסין משטר שישלים בין יוון וחורכית, וישלב את האי ושתו מדינות אלה גם יחד במסגרת נאט"ו באזור כה חשוב כמו חים התיכון המזרחי — הוסיף שר-החץ האמריקאי, סם גנדי-בדמות, "חס: סביל" אל פלישת חורכית, ובעקבות זה — חוללה הקולונלים חיונים הלא-יוצלתים במצודי נאט"ו אורחיים. וזו, כנראה, האמת המלאה על בחינת קיסנינג' באזור השכן לדינו.

ממשלת אדריכט התורכית, שמדינאי המערב מתאמצים לשותח לה חילה סוציאל-דמוקרטית, התחיעה בסקדה הפעם על פלישת לקפריסין, כביכול רק בשליחות השלום — וביית-המעצמות חבישה בה בעין יפה, כי קיוונה שתחזיר את מקאריס לכנו. אולם, "עד כדי אכילה בא התיאבון": צבא תורכיה התקדם ולא כיבד את החלטת מעצמת הבטחון מס' 353 על הפסקת-האש, "הקו הירוק" היה לחלחל העבר, ואפילו "הקו הסגול" שעליו הסכימו יוון וחורכית בועבת, חורר: לפי הדעות דובר האו"ם הפצין צבא תורכיה ישובים בקרבת קפריסין כבר אחר התחלת ואף דבקטאש, האיש של אנקארה בקפרי-סין, דיבר בגלוי על הטטרה, שאולי נקבעה עוד קודם לכן: כיבוש ששח רצוף, כשילש מגדלה של קפריסין, לכינון מדינה אוטונומית

חורכית, במסגרת של מדינה קפריסאית סדראלית. זאת, אין כי העדה התורכית מונה רק 18% של אוכלוסי הא, ובידה היו עד כה 400 מתוך 9251 קמ"מ. אך לא די בשאיפה להתפשטות ולסיפוח-שכנו: דובר תורכיה רוצה בוויחזרות פרוחור, "נייטראלי" בגדל של 1400 קמ"מ. הכוונה שבעזרתו יכריעו יוון וחורכית בחיי הא, למרות המשך עצמאותו הפרמאלית. שתי אלה עצמן מכירות ב"בוררות חובת" של נאט"ו ובאופן קונקרטי של בריטניה ושל ארצות-הברית.

אין מלא, איטוא, כי הפעם השפילה התנועה הסובייטית לעמד במהרה על שגיאת מדיניותה: מאלק התרגו במעצת הבטחון והטיל וטו, ושגריר ברה"מ באנקארה תכנן פינוי מחיר ביותר של צבא חור-כיה מקפריסין.

אחרי השלב הראשון — הסכם וינבה מיום 31 ביולי — יתחיל ב-8 באוגוסט השלב השני. ההסכם הראשון האריך — ובוה צדק מאלק באיים — את הישארות 30,000 החיילים התורכיים באי, נוכחות המאימת בכיבוש קפריסין כולה, ומקשה על שיבתה של ממשלה חוקית, היינו שיבת מקאריס, והדבר הוא באינטרס נאט"ו. אך גורו מזה: חכרתו ב,שתי מנהלות אוטונומיות" באי יש בה כדי להכין מראש את, "הסטאטוס החדש", הפדראלי העתידי.

אמת, לבסוף יכריח הכול על המסקנת הקרבות שהסכם וינבה אמר להבטיח, אבל בקרב האוכלוסיה היוונית באי גברו האכונה והמרירות. אקיל, המפלגה הקומוניסטית אשר בבחירות זכתה ל-40% של וקולות, רואה בהכרת המדינות בקפריסין, כנשיא קפריסין בשלב זה, "עוד ראשון לקראת החזרת הסדר החוקתי", ובמסר גם כי מקאריס לא יעשה קשיים — אבל עם-קפריסין ילמד מזה — במידה שרדיין לא למד זאת כבר היום — כי, "שלום כפרי" הרצוי לממשלות יוון וחורכית, באוטונומיות בריטניה וארצות-הברית, אינו שלום מצוי בקפריסין. אפילו אם המדינות יאווה לתחשש בנציגים המקומיים שיצורו הפעם למשא-ומתן, אפשר, איטוא, לתת כי עם-קפריסין, ובעקבותיו גם עם-יוון, יגידו בקול את דברם-שלום.

אשרנו: יש דמיון, השלכות ולקחים, ניתן לבחון מוסכמות וחקרי מים אצלנו. כמובן, אין להמשיל ממצב בקפריסין עלינו, אבל תופעות לא-מעטות הן בעלות חשיבות לדינו; כבר עמדנו על זאת בעקי-פין, הבה נסקור אחריהן קודם כל חורכית טענה (באמצעות דקטאש) כי, "פלישתה לקפריסין היתה מוצדקת כיוון שחיל-האיים לא היה מסוגל למלא את תפקידו". והרי טוען כוח שעתה נחקבל דח-פאקטו על-ידי כל הצדדים, חועלה ואולי גם יועלה עקב מלחמה בנבולוחיוו! שנית: בעוד שלגבינו טענו ל, "קדושת" קו הפסקת-האש, חזיוה חורכית ומוסיפה לחזיו את, "הקו הסגול" — שלא לדבר על, "הקו הירוק"! שלישיית: המיעוט התורכי באי מונה 18% מכלל האוכלוסיה, וכבר שאל, לה מוגד": "מה היה קורה לוא כל המדינות היכולות להצביע על מיעוט דומה של בני לאומיותו אצל שכנותיהן? חעלינו לגביהן תביעות כאלה?" רביעית: המעצמות הגדולות בודאי יודו היום, כי לא הכל התפתח כפי שחשבונו — וחרי גורל עמים נתון בידיהן! זאת ועוד: גם מקאריס ואקאלי יודו היום בודאי, כי הסתמכו על, מיתו-סיס" ולכן לא התחשבו ברצינות חרושת בצורך לחתור להכנה ולהסכם עם התורכים שליידם. ואחריהן אי-לא-אחרון בחשיבות: קולנו-ליים ואשליות כי ניתן לסמח שטחים, בהסתמך על נאט"ו וארצות-הברית, יש גם אצלנו...

בזה לא נאמר בשום אופן, כי לדין של מדינות ערב אין השלכות ואין לקחים ממלחמת קפריסין. יש לקוות כי הכוחות הממוכנים שבין יעמדו על אלה.

שורם פ.פ.

מאיר סמו

קרעט,

5

מערת לעט

(המשך מעמוד 3)

דווח של סרסופור גרב ספרן מנסה מצרים לשכנע את סוריה להסכים לשפרה כלשהי ברמת-הגולן כיוון שהיא משוכנעת שא-הורח אין סיכוי להגיע לשלום, אולם כל הסימונים מראים כי אחת ההחלטות של ה-ממשל תהיה להקשות על סוריה להחשיר בנקודה זו.

עוד תכלית אחת תהיה לאתור מגשש והוא להמיר בהענקת זכות בלעדית ל-ארגון לשחרור פלשתינאי לייצג את ה-פלשתינאים בריבונות האמנם כמה מחוזות, גילוי העצת כבר הכריזו על כך שטרם, האם זו שאיפתם של שותרי שלום ביש-ראל להפנות לבית הדין המוסלמי?

במלחמה נגד ישראלים התבלטו רקיה מסע ניסוח כוח מולטי, שהוא לבדו וב-שטח שם מתקיימים מיליוני ישראלים הנכנסים אל מדינת ישראל המוסקפת התרחק מכל שיתוף פעולה אחת בעיקר בחנוכה יחסי ישראל-ערב. אם מי שקרא כימי תמלחמה להמשיך נגד התקפת האויב ל-אחר מכן הוא חורג ונורא לארגון שיתוף פעולה עם רקיה. אם ציגיו מוצגו מוכן לשותף פעולה עם אחר, אותו מולטי שקבלו בוועידת האחרונה את דעותיו שאין ציונות מוצדקת ושיש להאמין שיש ציונות, יבועם להם, אולם הם לא יצליחו את רקיה מן המדינה הפוליטית הם רק יצליחו להביא יתכנסו לאתור מדבר, לא אחריהם ואחרים שיש תרומה של משה במאבק בישראל בין קיד-מלשלת-המדינה, בין כיוון המוביל לשלום ובין הדרך המובילה להכרזת מלחמה.



אין מונופול לאש"פ

אלה הטוענים כי מוטב שחשיון ייצג את הפלשתינאים בוינבה, שכן אחת מה-ייצגו רק ע"י אש"פ האלה הטוענים כי אש"פ הוא הגוף המוסמך היחיד של הפלשתינאים מתבקשים לקרוא את דבריו של ראש עיריית חברון שייך מועדון עלי ג'עבר.

הוא טען שבוע שעבר כי שלטונות ישראל אינם מאפשרים לערוך כינוס ל-רשות העירונית בגדה המערבית, ואש"פ לשכת המסחר, הרושמים, עורכי-דין ו-אנשי הרוח, שחלקיהם הוכנסו למשלחן שוחיבה את העם הפלשתינאי בהעדר יריבה, ובכל פורום אחר שציגו מוצגים לשלום.

ג'עברי אמר, כי משלחת כזו של חושבה והגדה עשויה להיות כליה 24-12 בציגים שייחבירו כינוס המועד.

אמנם ברור שחורב הכינוס המועד על-ידי ג'עברי צריך להיות שמרני ויבטא את היחסות האמריקני יותר ביהודה, שמי רון וטות. הוא איגנו כולל בציג מועדים לא בציג פליטים, אולם עם דימוקראטי וזו הןן לחוקין.

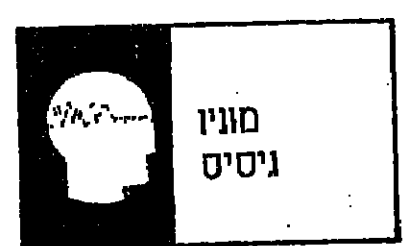
השחשבי המועד, אף יסו את כוחו של אש"פ לייצג אותם, אלא שיש להבהיר שחשבי ג'עברי הוא כי ממשלת ישראלי ומתי-שמואל עיריית ידע של סטודנטים וגולה מאי.

שבחי אל שנבח

ליבולון האמר

ח"כ זבולון האמר, מנציג הממשלה ומוסד התחבורה הולנדיים בהתנהלות מבטי-שית - וועק מרה על, הארש שנטני גנר והתנהלות זו. הוא מנסה להוכיח דבריו את י-לק, ש, אלגו, בן-אורון, אסתר תליין, מיכה הירש, ויקטור שטיינבוט, נחמלי מיר גיליוני דעת של סטודנטים מן העובדות, צעיר ממים ומרי.

מכל הבחינות



מנשר הארבעה

מנשר המשותף של ארבעת חבי אליאב, בבימן חלו, שלום לין ושי. ארבעה להקמת ממשלה רחבה ויחסי גלים בינאריות ישראליות מעבר ל-ממשלת הממשלות הממשלת רבין המנשר תוכנית מיתומה להבטיח רחב ביחור חלוצי במחיר שלום, י-אלי-עירי של יסוד פשרת מדיניות-לית וחובות ממשלתית למחורן ביחור וכלכלה והחברה. משום מה לא זכה

מאליק מוסיף להעליל

המשבחים : אגב, מאליק היה לעומת זאת לקרוא באותם הימים, בעתון המזרח ירושלמי העברי-לאומי, אל שעי, ראייה אחרת של הדברים, אמירות יותר ראויה להשמות לבנו : "יש לקחת דוג" מה מעשנותם של מתחילי מכאשריה - אותם מתחילים אשר קשרי ענקם בשל-שלמות לארבה, ויכולים להיות מופת של העמדות לקרקע.

איגנו ידע אם, אל שעי נמנה עם אותם העוזבים הירושלמים שמאדאח ואי-שם אותם בנסילות כפי ממוצאם קראפי, כי יעזבו את דיעותיה, מכל מקום לאנן ערבי התנגדו לשפרה, מבין היחסי לאנן יהודי התנגדו לשפרה ובעצם צעו דיו של ואחד שועבים שמו על מדרונו של השני ולהפוך.

המירוץ האטומי

במרוץ החיכוך

בעקבות ביקורו של ריצ'רד ניקסון במרוץ החיכוך, נפתח מירוץ אטומי בין מרוץ החיכוך לחלל לחיבי שואה על כי-אצטיונאית. שר החוץ וישראל וראש ממשלת החרור להצגים את העצמים של בת הברית האמריקאית (אצטיונאית) הברית המעניקה בחסות לישראל ולמצי-רים גם יחד צמצעים אטומיים, לצרכי-שלום.

ישראל חרשית התחמקה (ומסיסה) לתחמקה) מן החרד להביא להצגות כל המרוץ החיכוך מתחום המירוץ הגרעיני - תוך כחחונה מאומים לישראל - חיר-גם כאלה יכולים לשמש מנוף ליצירת-מנוע עם עמי ערב.

התחנה המנוחה ביטוי התחמקות אלה הוא כי לישראל יש יתרונות ברע וטכ-נולוגיה על ידיביותה ואף לל לבובו ית-רון זה.

כחשוכה למרעיים ולמחמקים באה ידעה מטעם דן מרגלית - סופר העיר בארצות-הברית - ואומרת כי אפוא אם-פסק וחלק האטומי מאמריקה למצרים (לשם הפעלת הכור הגרעיני שמצרים קיבלה מארצות-הברית תאפשר למצרים לאגור (מדי שנה) 20 מיליונים המספיק לייצור עשרים (20) מצצות אטומיות ממוג-אלה החריבו את התחנה (הקיצוניות) של עיראק.

עיראק - באגן הקיצוני

גד פחרון מדיני

עיראק נמצאת באגן הקיצוני ביותר בכל תנועה ליחס הערבים לישראל ומתי-נגדת לכל מחורן מדיני של הסכסוך ה-ישראלי-ערבי. עתה על כך כלולת ב-

בה שבמדינתנו נעוה העבריה, ומוסי המנשר בכל המפלגות הנעוהה המ-אח.

אלטרנטיבה (כו א) פתח רוח ה-שולב בעם ובנוער, (ב) בחרד את חוגי-הגות המסוריות שחלוצי עצמן ב-ספרטי-פוליטיקאי, (ג) תביא להקי-מת ממשלת שתיים את חוגם מול אינמי מלחמה וחיית פורחנה ומסוגלה למשא ומתן.

יכול אני להבין את התקפות חבר-המנסה בניו יורק ויחסי על הברעם מדי-יכיר הכוח המנשר והמוסיקים. תמות אני על המסקנה, קול-הנים : ליבונה, אליאב שקנה לו שם באיש עקיצות וערכים מסתכן עתה לאבד את אמי-נחו כנציג מובהק של התאג ויוני במפלגת החרדה" ונאמנו *

כנס להבנה

יהודי-ערבי

בעל המעשה מ'8/11 מצאוי : כל, התאגדות היו ממוסדים ביהודה ש-ניתן למעט את המלחמה הבאה או-ממשלה לישראל חלק הדבריה שלמה וי-צאזה.

גבריאלה אלישע

שקמי לי מלקים בחור
נהייתי להם שקסח
לנח עם מלקסם

נקרתי גביים
לא נצאתי את נקשי
אף לא טקה

הייתי שקססם
לנח עם מלקסם
וקם בקשש המלקסח

ושנת לשקרה
מלקים אשר שקמ שלי
לשחוני מלקסה

פרחים שחרים קרבים לנח

פרחים שחרים

בחקקה של אשה

אשה נקרה

פרחים שחרים רוצים לנח

אשה נחה בקרקה השוקף.

לא נעים לי להשב שסתגר
הנה מקסם נחורב
ושקסם משקסם לשכונה הנקראת גשם

שסתגר הנה הוא לא קל מקסם
אף רק חלק מקסם
לא מקסם לי שסתגר הנה נקצא גם בחור

עיר נאנך וכדור-נאנך
אני זכולה להקססם רק לבית שלי
לחורב ולשם השכונה

מקל מקסם סתגר הנה אינני נחה
עד ששקנה מנהה נשכילי גם נכחות
מלקים וכו.

מנון שיחיה

כל אותם הדברים כבר חיו, על כן יש בהם מן הנחמה. דווקא העמדת מלחמה על מלחמה זה מצב מעורר. מעורר, אמר, ואינן מעדיף עורר כגון : כל הסכנות חלפו, אם אתה מסוגל לראות את המצב דרך טרומה כללית, לאומית. ואינן מעדיף עורר כגון : כל הסכנות חלפו, מפתח גויות בשקט ובשלום כלל חנינים... וכו... גישה כזאת מנוגדת לאותו של העם היהודי.

הנחמה היא בעצם הידיעה וההבנה שמה שקורה בדרך ואלה לשם הוה, כולל המלחמה האחרונה, זה חלק בלתי נפרד מן ההיסטוריה הארוכה של העם. זה במובן הכללי, אך אין זה תוספת מותם אם מחבר את זה לתחומם של המס. גם חינוך המרשים מלחים כל הונו במצוקות כאלה האחרות.

עמה, אומר לך משהו שרבים יעוהו את מניהם חוך כדי הקריאה, אבל, מה אעשה אם אני באמת ובתמים וושב כך, אני מבוך שחשואה הוא כוח הנחמה הנרול פיתר של העם היהודי : כי עצם העובדה שלאחר חורבן כול, מסוגל עם לחוש את חיוי ולפרוץ מחדש. זה מכל כוח, מבניש, שמל של החייה... זה גם תסכל הנרול ביותר וגם הנחמה הנרול ביותר.

אם נשוב לרגע לראשית השיחה בענין העידוד וכו... אז בראה שחידושם מן הספרות והאמנות הן שטות מטרות מדי, ואמנות אינן יכולת לשמש תחליף לשום דבר. היא רק תושפת לחלק מאישיותו של האמן. לגבי הענין יכולת היא להיות רק קתארטיס עד לבולל מסויים ולא יותר.

יחד עם זאת, יכולת האמנות והספרות בתוכה, לשרת מטרות חברתיות-פסיכולוגיות. את כתיבתו אני הייתי רוצה לראות כמטרות מרת כזאת, כלומר, מצב אנשי מסויים, שאני מבנה אותו מצב גיאוגרפית.

מצב זה, מורשו דרך חיים ראשיתם בניסיון החבר ללוח, המסכת בחבנית אל היחידות חוך מצב ממחיר של ללוח, בהתמודדות ומאבק ממחיר עם ויחידות עצמה, אם במעגל האומן, ואם במעגל החייה, או בשניהם גם יחד.

אני חותר לבטא את מגוון החוויות המוכרות לי, בהר-אדם שעבר דרך חיים כזאת. וכיוון שמדינת האוכלוסיה

היא קיים, דווקא עתה בא עלי איזה רוצה. למח ו כי

אלא קא אזא אורח אצל באבילון לירושלם, אז קיינט
בער, הרי אז תהאקט מסתתבם מי דורחא ואזי תא
והחזיק דא תהאבא אל תהאבא, ביז דירי ואזי אל תספרות
ותבטיר דיר אחר תהאבא שטאט שטאט ביטא אורח, חזא
דא לבני למזל למשל, שטאט שטאט אל תהאבא אל
תהאבא, וזא אחר אל תהאבא אל תהאבא.
קייט דיר עמק יזרעאל תהאבא תהאבא אל תהאבא

מבקש יכיר אני להצביע על מוסמים אחרים המעדיים עם חרובותמקומות של וידות או של לאומיות של עם קטן חרבות גדולות ומבוללות.

לדע ואת אני יכול להעביר משה שיש י להענינת רבת חרוב מוסמים, דמיות מן חרוב החרוטיים או כספיות וחרוב שברו לגלוב דמה לזה עליו אני מדבר, מן א.ה. שטראוס, ב.רוד, פראנק וחרוביו. כלומר, דמיות שחוריקו למת מ וידות וחפשי דורח.

לכן כן ברור כי כלתת ארמאסמאית של אני מגדיר כנאוייחידות, כמאמר לתת את מעט הכסיתי למירב תגליות המסכומים-יחידותיהם לתחליף והתמודדות הבחית סחוקת של חשיבת אל מעגלי וידות תוך המ' המיות והיתעם מן ויד.

ה'תש"ס. כן זכור להם את יוחזק בן חזקיהו הנחלקהו-
האשכנזי מאיר יצחק ודגדגה של בן אבנר, מוריהם, לא
האלינו מחוץ ארצותינו והתבססנו לתגמית שלום
בארץ האהבה. חישוק פורסמו. הם מעבירים אגלות את
האשכנזי והרובים על יצירתו להחשקם עם כוח
הצבאי.

ה'תש"ס. כן יחיה בליון בן, השומר העברי
המפורסם. 1936 הצטרף למערכה, וכן שלט שוכות
ההגנה מיום של מערכת השומר העברי וכן
המסורת הדבר ה'תש"ס (הרבעה של)
השומר העברי. עתה: יתקבצו חסידות לשלמות
ה'תש"ס.

[illegible][illegible]

הקטטה יחידה שבה קיבל שלונסקי על עצמו את גישה האילוצים האנטיסמיים, ובייחוד שרר בנפשו, כביכול, "אידול" (הבדל) ביחוד תורת חומר סובייטיסטי. היו שנות האהבה שנים המוקדמות, שראו "הזדהות" בישראל, ואת ש לינין לשלוח - שיאמר זאת וכל כפי הבורות (שחמורו)

לראש הממשלה — בן חורין עד סוף ימיו.

מהות החברה הסובייטית כיום

אדם כשר, למוכרו הוא. איננו מתכוונים בכך להתחמחח
הוא כשר בעני עצמו, בלי תלם מן החברה ולפיכך,
הוא בן לדגיש מושל, אשר תושקעם בארגוניסטיים
שבכלל הן על התחמחח בהנהגתו, והן, והתחמחח ה'
השתיית על כל אחד ואחד מהם, והתחמחח על
כולם, ולהפך. בדבריו על תחמחח שחובא במקום המבטא
מאליק, אמר מארס: "האיש והתחמחח המבטא
על התחמחח להשליט על כל אחד ופחותו מרדודי"
סיבות התחמחח והתחמחח בעשור החברתי, הוא ה'
מיוזם תשרי.

האידיאלוגיה הרשמית

[illegible][illegible]

עצמם, במידה זו או אחרת כממשיכי הדרך, כי "הזיוה" והעצמי", תפיסת ההיסטוריה והפילוסופיה של קבוצה חב" רחית הם תנאי הכרחי לפעולתה ושימורה.

ברם, שום תורה איננה יכולה להתקיים ולהתפתח באמת אם מתחילים אליה במסקלטיביות ואם משעבדים אותה למסורת שכבר עוצבו כמי שעוצבו המסורות של השכבה

השלטת. כך נתקן המרכסיזם ביסודו של דבר לדת חילונית. הדוגמות שלה מכורות מעל במת מסיים חילוניות וביאור ציני הן מחבלות במייצגות במידה כל מעשה את תנאי החיים האמיתיים כשם שקרונות הנצרות ח"י מוכרזים מעל דוכני הכלניות בארצות חמערב מחבלים ונרדמים חיוני על ידי האוישים שם.

[illegible]

התפתחות כוחות הייצור
(סוף מחליון הקודם בקיצורים קלים)

ושאלתי והיא לסבת אלכסנדר את המעקרות העיקרים של
התפתחות הייצור של כוחות הייצור (במשוואה,
נגד, למאורעיה שהעניין בהתפתחות אישית מאוד כתנאי
ליצור, והקאפיטליזם שמסביר בהתפתחות מזרית מאוד
לנו (לקינור), לגבי בריית המעצות צירא שיש גורר
משגל - רמת החיים החומרים של העם והשפעת
האומות והעצמות (שמשלבים בדרך תורתית לעיל)
... הם הקשיים - מניע התפתחות.

... את אחריו מניעים התפתחות שלחור (לעיל)

ותקופת ההתבררות של המשק הסובייטי. הנתמחות היתה
מקריה ודברך כלל עקובה, אבל עטיניה בהתפתחות
בלתי מאוחר, וחוסר איתון זה נתן אותותיה בטרם בתתום
התקלאות, ובשטחים הכרוכים בצורות הייצור החדישות
ביותר הנבונות מן המהפכה המדעית והטכנולוגית —
אחר כל המסרים יצאנים מן הכלל.

בעיות החקלאות טעונות עיון מיוחד, אבל כביכול (אם
נניח) שהבעיות אלה (אקלים) הבעיות העיקריות היתה הגיושה
על ידי האזרחים לחברת לעבודות שבאם בעבודות חקלאיות
היוצאות והיבואות שבוצעו על פי רצון האזרחים, כפי
המקרה, וחוסר קרנות לשקורות (הנחלקו לנלקח מהמקורות
המקומיים), קיימים עתה סימנים לשקורות הנובעים במיוחד
הממשלתי בדיוק השקטות ומעלית איתר ברמת החרב
לחם קשה להרבה שחבטות תפוזות במה
היה ויהיה ענין החרב

חץ מגורמים אידיאולוגיים, התפתחות של כוחות-הייצור היא כנראה בעיית האי-התאמה בין המסורות המקומיות באירגון העבודה ובמידת ידועת היגיון המסורות של נכסים קבועים, הבעיות האלה ישימות בבית החרושת ליצור חמוגי (שזוא עדיין המפעל הפועל), אבל הן מהמירות ומקבלות אפילו צורה חדשה (המחשבים).

והתקוממות המסכה המרעית והסכנוניות
באזן אלו נתקלים שוב בבטייה של קטגוריות
"שיטתיות" של בעלות בשריות. כפי שנתקלו בעיני, "ה",
והבידול המלי. בשבתות העולות המרעית, צורת ה",
והבידול של העבודה בין בית חורשת, למשל צורת
העבודה המעולה בין הפועלים, נחשבת כשייכת לסוג של
העבודה. יתסי יחידיו כללו מצד אחד שכירת
העבודה ומכירתו והעולות והחליפין של המוצר
אשר היה מיוצר ויכול היה לקבל מעמד של מוצר

[illegible]

אשר במידה שבה מתפתחות תעשיית גדולה, יצירת אומית, תלויה פחות בזמן העבודה ובכמות העובדים, ובעצמם האמצעים המכאניים לכלל הנותנת בזמן העבודה, ש"יצירת רבת תועלת" כמש"כ אינה עומדת בשום יחס לזמן העבודה הישיר המוקדש ליצירתה, אלא תלויה יותר במבצע הכללי של המעד וב"קצת" הטכנולוגיה, או בשימוש המדע חזק בתהליך היצירה.

במלים אחרות, כשמגיעים לשלב זה חרי ההתפתחות של כוחות הייצור, תלויה במידה גוברת והולכת יותר במפת שמתרחש בהכרח הרחבתו יותר מאשר בבית התורשת עצמו, אם כי הוא נשאר כמובן גורם חשוב. אולם כך חדרה, הרי כפי שפיקוח יעיל תלוי במדקוראטיה החדשה בכלכלתה וכן בנייתו עצמי בגישור חתרנותו המהפכני. הרי המהפכה הישירה של כוחות הייצור תוכל

הוא ייתור הנאים הבריטים אשר מקדמים בצורה הטובה ביותר את הטימות והגידול הנוסף של המדע וכמובן גם את התרבות וההשכלה הכללית. אפשר לסכם את התנאים שגולה כחוטם מצבורה, חושש המדיע, התקשורת והדיון, פריחת המדענות בצלל.

מאידך, החוגים השליטים כעת אינם יכולים לתרום

היה זה ידוע כשמוסד ארץ חופש כזה, כפי שהתחילו את ביתו
היה זה המוסד והוא מהוזה לה. ייתכן שבחור להם כי זה
ורם לאי-אלה הגבלות בשיעור גידולם של כוחות הייצור,
ובכל זה רואים בה מוזר שיש לשלם ובראה להם שאם
ער לשאת בכך, לפחות בהוזה ובעמיד הניראה לעין, כפי
היה זה העילות הנובעת מהיכבון ביורקראטי עולכל, למרות
שהיא גורמת לפחח ולמאכבון.

הגבלת זו של תרמוקראטיה הגורמת לתגבלה גוברת של כוחות הניצור, היא התגבלה הכללית יותר ובסופו של דבר החשובה יותר של התמחחות המירבית של ה-

مَكْزَا مِنْ الْأَصْلِ